

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5421 van 21 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X
Gekozen woonplaats : X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, van Russische nationaliteit, op 12 september 2007 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die eerste verzoeker vertegenwoordigd en tweede verzoekster bijstaat en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verzoekende partijen betwisten niet dat zij sedert hun eerste asielaanvraag niet zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst. Eerste verzoeker verklaarde bij de verwerende partij dat hij zich baseert op hetzelfde asielrelaas als datgene dat werd voorgelegd naar aanleiding van de eerste asielaanvraag (gehoorverslag CGVS, administratief dossier, stuk 3, p. 1).

2.1. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest

indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.2. De bestreden beslissingen luiden als volgt :

Ten aanzien van eerste verzoeker :

“A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verliet uw land van herkomst, Dagestan op 16 juli 2003 en u vroeg samen met uw vrouw, (D. L.) (OV:5486713) een eerste maal asiel aan in België op 22 juli 2003. Op 27 oktober 2004 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen. U keerde niet terug naar de Russische Federatie. Op 7 februari 2007 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Naar aanleiding van deze asielaanvraag werd door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen op 13 april 2007. U keerde niet terug naar de Russische Federatie. U diende samen met uw vrouw een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 27 juni 2007. Ter staving van uw derde asielaanvraag legt u 2 oproepingsbrieven op uw naam neer. Deze werden u opgestuurd door uw broer.

B. Motivering

Inzake de 2 oproepingsbrieven die u neerlegt als nieuwe elementen ter staving van uw derde asielaanvraag, verklaart u dat u wordt opgeroepen wegens betrokkenheid bij een ontploffing en terroristische aanslagen. U haalde deze problemen aan bij uw eerste asielaanvraag (CGVS, p. 2, 3). Er wordt opgemerkt dat inzake uw eerste asielaanvraag het CGVS en de Vaste Beroepscommissie oordeelden dat tegenstrijdigheden tussen uw onderlinge verklaringen en tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw vrouw, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnden. De nieuwe documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen kunnen herstellen. Immers, gezien het feit dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas bij uw eerste asielaanvraag volledig ondermijnd werd en de problemen die u aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag de aanleiding vormen van de 2 oproepingsbrieven die u neerlegt (CGVS, p. 3), kunnen deze stukken de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen niet herstellen. Bovendien zijn uw verklaringen afgelegd op het CGVS niet in overeenstemming met de door u neergelegde stukken. U verklaarde namelijk dat u volgens de 2 oproepingsbrieven wordt opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte (CGVS, p. 2). Uit deze door u neergelegde stukken blijkt echter dat u wordt opgeroepen in de hoedanigheid van getuige. Uit wat voorafgaat blijkt dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten aanzien van tweede verzoekster:

A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, vroeg samen met uw man, (B. V.) (OV:5486713), een eerste maal asiel aan in België op 22 juli 2003. Op 27 oktober 2004 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen. U keerde niet terug naar de Russische Federatie. Op 7 februari 2007 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Naar aanleiding van deze asielaanvraag werd door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen op 13 april 2007. U keerde niet terug naar de Russische Federatie. U diende samen met uw man een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 27 juni 2007.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw derde asielaanvraag baseert op dezelfde problemen als die aangehaald door uw man ter staving van zijn asielaanvraag (CGVS, p. 1). Aangezien in hoofde van uw man een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ook in uw hoofde onmogelijk een positief antwoord worden weerhouden.

U haalt aan (CGVS, p. 1) dat uw moeder in een brief uit 2005 een voorval beschrijft van een jongeman die werd geslagen door de politie en waarvan zij getuige was. Dit voorval houdt geen rechtstreeks verband met de problemen van uw man (CGVS, p. 2) en kan bijgevolg de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw man niet wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.3. In eerste instantie stelt de Raad vast dat geen argumenten worden aangevoerd ten overstaan van de bestreden beslissing aangaande tweede verzoekster.

2.4. Verzoekers leggen ter weerlegging van de weigeringsmotieven een beëdigde vertaling voor van de twee oproepingsbrieven. Daarnaast voegen zij nog een nieuw bewijsstuk aan hun verzoekschrift toe, zijnde een schrijven van 2 november 2006 van het Hoofd van de Criminele Politie bij de OVD van de stad Khasavyurt aan het hoofd van de lokale administratie van het dorp Osmanyurt.

2.5. De Raad stelt vast dat uit de cijfermatige gegevens die op de bedoelde oproepingsbrieven vermeld staan (data, jaartallen en uren), kan worden afgeleid dat de thans voorgelegde beëdigde vertalingen, waaruit zou moeten blijken dat verzoeker, tot tweemaal toe, als verdachte en niet als getuige opgeroepen werd, geen betrekking kan hebben op de genoemde oproepingsbrieven. Derhalve zijn deze vertalingen niet van aard om het motief dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen.

Aangaande het nieuwe bewijsstuk, met name het schrijven van 2 november 2006, stelt de Raad vast dat enkel een beëdigde vertaling van de beweerdelijk ontvangen brief wordt toegevoegd aan het verzoekschrift, doch dat het originele document niet wordt voorgelegd. Deze vertaling alleen, bij ontbreken van het vertaalde stuk, kan er uiteraard niet toe doen besluiten dat het stuk van aard zou zijn om de beoordeling van de asielaanvragen van de verzoekende partijen in een ander daglicht te stellen.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat kan worden besloten dat de verzoekende partijen geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven. Derhalve moet met de verwerende partij worden aangenomen dat de in het kader van de derde asielaanvraag bijgebrachte stukken niet van aard kunnen zijn om een eerdere beoordeling van hetzelfde asielrelaas in een ander daglicht te stellen.

3.1. In het eerste onderdeel van het tweede middel stellen verzoekers dat zij zondermeer de hoedanigheid van vluchteling zoals omschreven in artikel 1, A (2), van de conventie van Genève hebben. Hiertoe beroepen verzoekers zich op de actuele situatie in de Noordelijke Kaukasus, stellen zij dat het anti-Tsjetsjeens klimaat in de gehele Russische Federatie sterk toegenomen is, waardoor er geen 'binnenlands vestigingsalternatief' is voor hen en dat het Russische leger in de dorpen de beruchte schoonmaakoperaties blijft uitvoeren. Eveneens verwijzen zij naar de jaarrapporten van Amnesty International en citeren een deel uit het jaarrapport van 2007.

3.2. Waar verzoekers verwijzen naar jaarrapporten van Amnesty International, merkt de Raad hier echter op dat het om een citaat en een algemene verwijzing naar de volgens verzoekers bestaande situatie in hun land van herkomst gaat. Verzoekers betrekken deze niet op hun individuele en persoonlijke situatie (R.v.St., nr.167.854, 24 januari 2007). Deze rapporten volstaan niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers in concreto te worden aangetoond. Mede gelet op het feit dat verzoekers' asielrelaas eerder al ongeloofwaardig

R. SANEN.

A. WIJNANTS.